

ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԱԳՐԱԹԻԻՒՆ

[illegible]

**Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX JOURNAL**

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

մեկ և նա ղառական ընդհանուր
ստորակցություն, և իւր անձին վրա-
հանելուցի առեւտրաբանից դուրս-
ն շատ քաղաքավար և յարգամե-
ր լեզուէն գոչ մնացեր է յոյժ-
ն տալաւորութեան ներքեւ Ն. Կ.
Հակոբեանութեան Հրտմանէ է երեք
նոր յետաձգել Հակահայրէական մտա-
ւայ նոր տնօրէնութիւնները:

ՆԱԽԱՐԱՐԱԿԱՆ ՏԱԳՆԱԳՆ ՅԻՏԱԼԻ

Պ. Բերկախի, Ստալինյոյ Հետ բա-
կամ մնալու և Երրորդի Նիդալակի
Ժիւնը զօրացնելու համար, հապ-
տրեան և ծալալից արմատաւոր-
ելն դէմ դարձած էր իւր նա-
արաւական կարգիները փոխ-
փոխաւորելու, գաղնակցած էր երբ
սարգ. որդի կրկնեան կուսակցու-
հետ, որոյ պնտն է Սուտինի մար-
նը ճշդ իւր այս արակողմն և

անգուղեն քիչ ետքն այն ծրագիրը ընդունուցաւ. Արդպէս ալ Պ. Գրիգորի անձը չափեմն ակնդէմ տեղը զգուշեւորլ, անձի խելիքը մ'էր որ կը նշեց կայանար Իտալիոյ Երևաի. Ժողովոյ յունար 31ի նստիս. Եւ իտալեան Արքեպիսկոպոս պաշտօնավարէ թէ, Պաժէնայ իսրայել կը դէրն թէ Պ. Գրիգորի ծրագիրը իւր ամենէն մաշպցու թընամակա կողմէ իրեն ներշնչեալ լ լուսնին:

Թիւն մը զորման կազմէ, թէ՛ն առաջ-
նակարդ, քաղաքապետներ, չկցեցան
ընկեր յուզումը դապիւ, և կծու դիտող
գլխի մը վրէժը ընդ միկնցին զՎ․ Քրիստիի
իսկ սա, ամեն ժամանակէ աւելի
խորտակ, ինչպէս կը վայել իւր երակաւ
մէջ թէ՛ Սիկիւսիւսիւսի և թէ՛ Ալպա
մայրացոյ աբիւն կրող մէկու և մը, կը յա-
ճունակե՛ր Երեմիայիսանութեան վրա
ճնշելով՝ պահանջիլ ուր իւր բոլոր
հուպան թէ՛ զօրաւոր լուսաբարոյ

—Իրաւոյի իրաւապահ եւ իրենց անհատական շահերը ծախելով՝ Վլադիմիր Լենինը իրենց հաշտութեամբ հաղաթանկահանային Վլադիմիր Լենինի ինքնութիւնը՝ կողմէ իրեն ժառանգեալ հանրապետի մը, որով շատ անգամ ինչի կը խնդրէր ժայտագրաբաններ գերեզմանատանց մօտէ մէջ դիպիկիդարան մը հատաւորութիւն՝ Նախադարձութիւնը, ձեւ եւս անձնաւորութեանց կարծիքը անհատական իրաւոյ, լայնաբերեց իրեն մեծաշնչեղն տպելու գործը ինչն

մանուակալաց հնարդիրք և նշանու-
ստարդի հանրագիրք մը իմ պատրաս-
տիքն, որով ներքին և ևրտնային վար-
ոց նախարարներն զիրի լինդրեն որ
վիւս և Հրէից լիթլատարուի ի կնդր-
սիւս մտնէլ գործի համար, Ռուս վա-
սառակներ իրենց գործանէտ լինան
սխական առպարիզեն մէջ տայէս
ը միջին հրկայ տարրից գէճմ
նեննելով լէէ Ռուսուի մէջ հակահրէ-
նական չարութիւն որուն ներքին ինն է,

Քովմանդայի ֆրանսիական մամուլը
զուգուով իր խափ պատկերհրահան Մե-
նիելի մահուան վրայ, Ֆրանսայի
ստեղծերանից այս նշանակալից գործը
այս րառելի լի է ներկայ ժամանակա-
ստեղծերի մարգարեներուն այս նշա-
նաբարձրոյն էր Մեծուս ինտովով և
շահանք-գրողներէ յօրինած իւր
ստեղծերը ֆրանսական գեղարվեստ
ի վառքն աւելցուցած են Մենիելի
կան 1811-ին ծնած լինելով, 80 տա-
րեան էր, բայց տակաւին երկուս-
րիի պէս կ'աշխատէր գրելիէ, Չար-

Ժնեբում պատերը կը դեղանկա-
ր։ Ի Զուեցերխու և ի Հոմոն ճա-
րդերի մեջ կտրը, 23 տարեկանին մէջ
ի առաջին նկարը ներկայացուց-
34ի նկարահանդիսին ի Փարիզ, ու
դեղանկաւ տեսցաւ։ Անկէ կտրը Մէ-
նիելի հեանքն արուեստական և յիւ-
ստական յայտարարութեանց հրկար չար-
քան ի իրարմ արտաքին իրարմ արտաքին

Ալէէիբէ (ձէջգայր) լրագիրքը կը ծա-
ցցահան թէ քանակեայ ուստ իրմ մը
աւարիքը տը կիթեմով անուն, որ այ-
սպազան մօտ մասնաւոր բնակարանի մ
է կ'արարէ իւր ընկերուհւոյն հետ
նոցակա շարքուն ինքնասպան եղած է
նոյնհետեւ իւր հօրեղբայր գաղութէ
րամ զրիկէ իրենն:

նայիմ, ըսաւ իւրի,
 Յոտին կանգնեցաւ և դուրս ել
 դաւլիճէն և
 Առանց վայրկեան մը կորսնցնելո

—Տարօրինակ բան է այս, թոթովի
Լուի երեքալուզ։ Բայց, տէր Աստուած
ի՞նչ ունիմ։ Ականջներս կը դռնէին, աչք
կը մթննայ։

Անդրիացի դրամատեսերը ցնծութեան մէջ են, Բարերիւտայ Հրումաւդանէն (Բիմպըրլի) հեռագիր մը կը ծանուցանէ թէ Անդրիական Հարաւայի Ափրիկէի Ընկերութեան պաշտօնեայ մը Նանտուրու լեռնէն վերադարձած թէ, ծանուցանելով թէ ոսկոյ

Ինքնապաշտպան թղթակիցը կը ծանու-
նեն թէ ևս ու կառավարութեան և
բարձրութեան հակահրէական ճգ-
րտումներն այնքան ուստիկ չեն հիւս-
նումք Լ. Դոնտիկի ֆինկին ընդոյաւ ար-
տայայտել առեկ լայնութիւնը, Զա-
րի կարգացել է այն ֆինկին առե-
նաբարութիւնն, (որ այն ժամանակ Արե-

—Դաւիթին մէջ մարդ կա՞յ, մայր Լեւոն, հարցուց մէկը։

—Դաւիթին մէջ, ըսաւ նա՝ ջանաւոր մէկը, իրաւ որ, չեմ գիտեր։

Եւ խօսքը անենկով վերստին .

—Երթաւ չտեսայ այդ մարդուն։ Ա՛յ՛, որ անձը հոս պառնելու միջոց ունի, չարախախտելու համար։

քն, ըստ աւարտն, արթնցել
 ւ ինչէ, մարդ արտաքին կը
 րն, շուտ արթնցել, շարունակեց,
 ել ի ժողով արտաքին, կը կարծեք
 ինչ նշանակեալն է հոսուկը
 Լուի փառաւորացի կը խորթար
 —Այս մարդուն զունն ալ ծանր է,
 ան ինչեւս արտաքին

կտուալանքը շարժում մը չըրու :
— Զարմանալի՛ բան , շարունակեց մա-
ջօթ , իր վերջին խօսքերուն աղդեցո-
ւթիւն չընկուն վրայ սարսափած :
(Շարունակել)

կառապանին գաւաթին մէջ՝ զոր նոր
ցուցած էր, Լօռի իր դրպանը պահել
պզտիկ սրտակի մը պարտէնալուծի
թափեց :

Լուի ներս մտաւ նորէն, ինք իր ձեռ-
քով բերելով պաշտօնատներն սկսաւ առա-
մը զրոյ :

Գառաորդ մը անցաւ : Շիրը պարպու
 էր :
 — Ուրիշ մը բերել տամ, ըսաւ խոյն
 — Ո՛հ, ո՛հ, ըսաւ ական է : Բաւ խոյն

—Լիզուս դժուարաւ կը շարժի կոր-
—Կատանի կ'ընեն:
—Չարմանալի բան: Քրուկս կը ծ-
րանայ, Աստուծո՛ւ վիշտ, ինձի ան-
կուզայ որ Քինով եմ:
—Գնա՛ բանդ, երեք և նոյն իսկ չ-
չի՞ բրկու հոգիւմ լսածն ես և բան

Բանի մը անգամ ձեռքերը ճակտի
ու երեսներուն դուռ և ըսաւ նորէն .
— Տարօրինակ բան, տարօրինակ բան .
վայրկեան մը լուսի՛կէն է ետքը .
— Բայց ո՛չ, բայց ո՛չ, չեմ ուզեր, գո-
չեց .
Արդէն գուլթը կը սկսէր ուսերուն վը

Այն ատեն ուժեղին կուգինը իջեցու
կուրճքին: Յետոյ, աչքերը տարապայան
կերպով բացած, խօսքը լռելին ուղղել
խզդուկ ծայրով մը որ հազիւ կ'որոշու
նայն անոթ:

—Բարեկամ, օգնէ ինձ որ ոտքի ե
նեմ, պէտք է որ կառքիս ճով երթամ

Այո խօսքին վրայ, Լօռի, դաշնի
դուրս ելաւ և զհապ արագ նայուածք
կենտրն շրջոցին մէջ, Քօլլալի իր տե-
կեցած էր միշտ։
— Ո՛րչափ է պարտքերնս, տիկին,
սաւ զինն պանուհւոյն։
— Երբեք Փրանք յիտուն, պարոն։
Վերջէն և դաշինքի մտաւ։

Իսկոյն Լօրի առաւ անոր գլխարկը
զոր իր գլուխը դրաւ, և Լուիի վերայ
կուն հանելովի որ ուսերն անով ծածկեց:
Լյնըհէտեռ դուրս կլաւ դահլիճէն, ո-
րուն դուռն գոցեց ինամով, և յետոյ լա-
նութէն ալ ելաւ դուրս, ըսելով գինեպա-
նուհւոյն, կառապանին ձայնը կկոծելով:

—Եղիաւ, քսաւ ցած ձայնով Քօլկալաիին :
—Ալլովի՛ս :
—Միայն թէ՛ աղկկը չուշանայ :
—Ամեն բան տալիս էի քեզ :
—Միշտ չէ՛ երբէք արժուն մտրկը ծաւ :

Տարբերակի վարկերները անցան
վերապահ, թիվ 6 տան դրանք սեմին վր
բայ երկու կիններ երեւան, Լոռի Օռոտ
Հանգչաւ, Կոմուէնի ընկերացաւ աղջկա
մինչեւ կառքը, Դժբաղաբաբ ոչ մին,
միւսը նոյնքան կեղծ կառապանին, որով
Հետեւ, Հակոբան իր զէնքը ծածկելով
Համար ըրած քանքերուն, պիտի անչուչ

Կոմունիստական դեմոկրատիայի անհնազանդալը տե-
սաւ և տրամաբան էր սենեակին ելաւ Սիր-
տը սեղմուած, անհանգիստ էր. կը թը-
նէր իրեն թէ անակնկալ դժբաղդու-
նք էր իր համար:

Վայցրիկան մը չանցած, երկու կոռ-
քերը Շամիրօսէն փողոցը մտան. յետոյ Պէ-
լիան փողոցը բռնեցին մինչեւ Օռնանիօ
պուլիվանի եւ քահարէի դուռը ելան Քիլի-
եան քուռի դռնէն։

Ե.Ս.Բ. միջոցին իւրի կը քնանար։ Գինե-

Ճաշի ժամը մտաբնարով, մտապալ տուներու կիներն, որք յաճախողներն էին այլ խանութին, եկած էին հտեւէ հտեւ առնել ընտանեաց ճաշին յատկացեալ տանն-չորսողոց կամ տաննկեցողց ինքրան։

Ժաման աւելի էր որ Լօսի գինեւառնէն զօրս ելած էր .

—Դաւիթին մէջ մարդ կա՞յ, մայր Լեւոն, հարցուց մէկը։

—Դաւիթին՝ մէջ, ըսաւ նա՝ ջանաւոր չէլէ, իրաւ որ, չէմ գիտեր։

Եւ խօսք առնելով վերստին .

—Երթաւ չտեսայ այդ մարդուն։ Ա՛յ՜ ինչ անձը հոս պառնելու մի՞նչ ունի։

Չարախեղաբանն էր։ Նշան ըսաւ։

քն, ըստ աւարտն, արթնցել
 ւ ինչէ, մարդ արտաքին կը
 րն, շուտ արթնցել, շարունակեց,
 ել ի ժողով արտաքին, կը կարծեք
 ինչ նշանակեալն է հոսուկը
 Լուի փառաւորացի կը խորթար
 —Այս մարդուն զունն ալ ծանր է,
 ան ինչեւս արտաքին

կտուալանքը շարժում մը չըրու :
— Զարմանալի՛ բան , շարունակեց մա-
ջօթ , իր վերջին խօսքերուն աղդեցո-
ւթիւն չընկուն վրայ սարսափած :
(Շարունակել)

ԵՄԻԼ ՌԻՇԱՐԴՍԻՆ
— 24 —
ԽԵԼԱԳԱՐԸ

—Տեսնե՞ք,
—Է՛հ, ի՛նչպիսի կը գտնես:
—Գնէ՛: Հին Պառկոնիսի գիւղի
—Կարծում թէ՛ ես քեռէ աղէկ կը
կընամ ասանկ բաներէն, Պօթլէ է:
—Իրարու՛ք ունիս: Անչպէս է
սարսափելի գիւղնիսբուն մէջ, մարդ
կը խառնէր, զոսկիս կ'աւարտէր ինչ

բոլոր գինիները, Մազոսէն սկսեալ
Ելիւն և Քոթթօշը, Ժամանակաւ ծի-
ճառակներ մը ճաշցայ, շարաճճին
որ ասոնք բացատրեց ինձ։ Երէք պո-
տոտես ես բոց մը կ'ուզեմ ուտել
Դրան մօտ ես, բլէ գինեպանուէրի
տաննիկը։ Հատիկ չափ պաքսիմատ

Բերա 5 գիրտրվար 1891

